

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/5/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417010278
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1417010278.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Petra Štífta a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného O. X. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/99/2017 zo dňa 29.11.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2018 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

O. X., X.. XX.XX.XXXX Y. L., V. L. L. - G.,

u k l a d á

podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. X., X.. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/99/2017 zo dňa 29.11.2017 bol obžalovaný O. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

na rôznych miestach okresov Bratislava IV a Bratislava V, v období od Y. noci XXXX, teda odo dňa 14. apríla 2017 až do dňa 29. mája 2017, po tom, čo jeho bývalá družka poškodená Z. P., bytom E. XXXX/X, L., opustila dovtedajšiu spoločnú domácnosť a odsťahovala sa od obvineného,

- kontaktoval poškodenú proti jej vôli, a to osobnými návštevami, telefonátmi, formou SMS správ z telefónneho čísla obvineného XXXX XXX XXX na telefónne číslo poškodenej XXXX XXX XXX, kde obvinený počas kontaktovania vulgárne nadával poškodenej, v jednom prípade v uvedenom období obvinený zatelefonoval poškodenej proti jej vôli 87 krát za hodinu,

- osobne minimálne päťkrát vyhľadal poškodenú v mieste jej trvalého pobytu na E. XXXX/X, L., a to v denných aj v nočných hodinách, kedy zvonil na bytový zvonček, klopal na vchodové dvere do bytu, ak nebola poškodená doma, tak sa u rodičov poškodenej dožadoval stretnutia a rozhovoru s poškodenu,

- v uvedenom období raz poslal na trvalú adresu poškodenej cudziu osobu zisťovať, či sa poškodená nachádza doma,

- v máji XXXX na ulici E. C., L., zbadal poškodenú a pristúpil k nej, a hoci mu poškodená uviedla, nech jej dá pokoj, tak obvinený vulgárne nadával poškodenej a stále ťahal poškodenú, aby s ním šla domov,

- v polovici mája 2017 vyhľadal poškodenú v herni U. M. na G. ulici v L. a zisťoval jej prítomnosť v tejto herni,

- v herni D na ulici M.R.. V. v L. vyhľadal poškodenú a vulgárne jej nadával a ťahal ju za vlasy, aby išla s ním von,

V dňoch XX. mája XXXX - 28. mája 2017 sledoval byt poškodenej na adrese jej trvalého bydliska na E. XXXX/X, L., a sledoval či je poškodená doma a čo robí, o čom informoval poškodenú dňa 28. Mája 2017 pri náhodnom stretnutí v L. - G.,

- v máji 2017 v herni F. pri V. U. v L. - G. sa dvakrát zavrel na toailete s poškodenou, vytrhol jej z ruky jej mobilný telefón a zisťoval, s kým poškodená komunikuje, a následne poškodenú oplul do tváre a povedal poškodenej, že je k. . . a že ju zabije,

- v polovici mesiaca máj 2017 v poobedných hodinách v herni F. pri V. U. v L. - G. naháňal poškodenú po herni a kričal po poškodenej, aby šla okamžite s ním, sotil poškodenú o stenu, držal ju za ruky a ťahal ju von z herne,

- dňa 22. mája 2017 v L. na J. 2, L., odtlačil poškodenú z chodby bytu do zadnej izby, kde poškodenú chytil za bicepsy rúk a zvalil ju na posteľ, potom ju zhodil na zem a udieral rukami do celého tela, čím jej spôsobil viacero modrín a škrabancov na nohách a rukách, následne začal poškodenej zapchávať ústa a stláčať krk a vulgárne jej nadával a povedal jej, že ju zabije, v snahe vziať poškodenej mobilný telefón z vrecka nohavíc ju chytil za zápästie a vykrúcal jej ruku, počas čoho jej stále vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, že ju zabije, a po zmocnení sa jej mobilného telefónu nainštaloval do mobilného telefónu aplikáciu „rodičovský dohľad“ slúžiacu na lokalizáciu pohybu poškodenej,

- dňa 25. mája 2017 okolo 11:00 hod. v OD Z. na L. ulici v L. počas vzájomného stretnutia vulgárne nadával poškodenej, tri krát ju oplul,

pričom uvedené konanie obvineného výrazne zhoršilo kvalitu života poškodenej za posledné za posledné mesiace a obmedzovalo ju, a zo slovných vyhrážok a fyzických útokov pociťovala poškodená strach a obavu pred ďalším možným agresívnym konaním a fyzickým útokom zo strany obvineného, v dôsledku čoho oznámila celú vec na polícii.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomaničné liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 07.12.2017 prokurátor odvolanie v neprospech obžalovaného smerujúce proti výroku o treste. Odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.12.2017, kde namieta nesprávne ustálenie poľahčujúcich okolností. Súd prvého stupňa nedôvodne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, čo odôvodnil snahou obžalovaného o uzavretie dohody o vine a treste a vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní. Prokurátor uvádza, že vyhlásenie o vine nie je možné mechanicky (formálne) stotožňovať s touto poľahčujúcou okolnosťou. Medzi vyhlásením viny zo strany obžalovaného a predmetnou poľahčujúcou okolnosťou neexistuje žiadna spojitosť. Skutočnosť, že priznanie viny zjednodušilo súdne konanie, je pri ustaľovaní poľahčujúcich okolností bez právneho významu, pretože skrátenie súdneho konania nemožno zamieňať s pomocou obžalovaného pri odhaľovaní vlastnej trestnej činnosti.

Predmetná poľahčujúca okolnosť sa totiž viaže na hmotnoprávnu úpravu (a nie na procesnoprávnu úpravu), teda na to, že páchatel pomáha objasňovať znaky skutkovej podstaty trestného činu, prípadne aj pomáha usvedčovať svojich spolupáchateľov. Objasňovanie trestnej činnosti sa teda týka trestného činu a jeho možného páchatela a žiadnym spôsobom sa neviaže ani nedotýka procesnej úpravy týkajúcej sa vyhlásenia viny. Vyššie uvedená otázka bola rôznymi súdmi aplikovaná a interpretovaná rôzne, čo viedlo aj k prijatiu stanoviska Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 pod č. 44. Podľa vyššie uvedeného stanoviska Najvyššieho súdu SR súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou organov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Pri správnom a zákonu zodpovedajúcom postupe pri aplikácii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal súd ustáliť iba jednu poľahčujúcu okolnosť (podľa § 36 písm. l) Trestného zákona), a dve priťažujúce okolnosti (podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona). Po zistení, že priťažujúce okolnosti prevažujú na poľahčujúcimi okolnosťami v pomere 2 ku 1, mal súd použiť § 38 ods. 4 Trestného zákona (zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu). Po takomto zvýšení podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona mal súd ukladať trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby 16 mesiacov, súd však uložil trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, teda pod dolnú hranicu trestnej sadzby. S poukazom na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Bratislave zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku, a aby obžalovanému uložil nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v sadzbe od 16 mesiacov do 3 rokov, v strede takto určenej trestnej sadzby.

Dňa 11.12.2017 podal odvolanie aj obžalovaný, to tiež proti výroku o treste napadnutého rozsudku. Uložený trest považuje za neprímerane prísny, a to so zreteľom na to, že obžalovaný má vážne chorú matku, ktorá je onkologickým pacientom, a toto konanie jej zdravotný stav len zhoršuje. Obžalovaný si je vedomý, že sa dopustil trestného činu, a svoje konanie ľutuje. Počas výkonu väzby s uvedomil, že sa k poškodenej zle choval, k čomu došlo pre jeho drogovú závislosť. Po svojom prepustení sa mieni ihneď dobrovoľne liečiť, k čomu mu bude jeho matka nápomocná. V minulosti nebol trestaný pre takúto trestnú činnosť a ani v budúcnosti sa obdobného konania už neodpustí. Životné priority obžalovaného sa zmenili, a preto žiadal odvolací súd o zmiernenie trestu.

Obžalovaný odôvodnil odvolanie aj prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 13.12.2017. Obhajoba uvádza, že obžalovaný považuje uložený trest za neprímerane prísny z pohľadu okolností, za akých bol trestný čin spáchaný, osoby obžalovaného a jeho osobných pomerov. Obžalovaný sa snažil viesť riadny život a pomáha svojej chorej matke, ktorá potrebuje 2 razy za týždeň voziť na liečbu. Obžalovaný mal s poškodenou neštandardný vzťah, mnohopočetne a preukázateľne sa vzájomne kontaktovali a tento vzťah odrážal spôsob ich života, ktorý začal poškodenej vadiť, až keď si obžalovaný našiel novú známosť. Iniciovanie trestného konania bolo odplatnou poškodenej. Z týchto dôvodov obhajoba navrhla uloženie miernejšieho trestu.

Prokurátor ani obžalovaný nevyužili svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu protistrany, ktoré im bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch písomne podaného odvolania a navrhol rozhodnúť tak, ako je v ňom uvedené.

Obhajca tiež poukázal na písomné dôvody odvolania obžalovaného. Spôsob, akým súd prvého stupňa ustálil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti považoval obhajca za správny. Navrhol uložiť obžalovanému miernejší trest.

Obžalovaný pred odvolacím súdom uviedol, že výkon tohto trestu bude preňho dostatočným ponaučením. Chce začať viesť riadny život a starať sa o matku, ktorá ho potrebuje, pretože je vážne chorá.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 2, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že odvolania podané obžalovaným a prokurátorom sú prípustné, boli podané v zákonnej lehote a spĺňajú všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné, na rozdiel od odvolania prokurátora, s ktorého argumentáciou sa odvolací súd stotožnil.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal dňa 03.10.2017 obžalobu na O. X. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.11.2017 obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný. Po kladných odpovediach na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), e), f), g), h) Trestného poriadku a odporúčajúcom návrhu prokurátora súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania viny nevykonával. Na základe prijatia vyhlásenia o vine súd prvého stupňa uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaných trestných činov na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Výrok o vine nebol a ani v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku nemohol byť napadnutý odvolaním, a preto ho odvolací súd nad rámec dôvodov, pre ktoré možno podať dovolanie podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku v rámci obmedzeného revízného princípu nepreskúmaval.

K výroku o treste súd prvého stupňa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný má 18 záznamov v registri trestov prevažne pre majetkovú trestnú činnosť a trestné činy marenia výkonu úradného rozhodnutia. Naposledy bol rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. OT/495/2015, právoplatným dňa 09.06.2016, uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne a trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 1 rok. Nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 24.06.2016.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa priznal obžalovanému v súlade so zákonom poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že sa k trestnej činnosti priznal a svoje konanie oľutoval. Hoci obžalovaný v prípravnom konaní svoju vinu popieral, úprimnosť svojho priznania a ľútosti umocnil na hlavnom pojednávaní svojím vyhlásením o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a preto možno akceptovať, že skutočne zmenil svoj vnútorný postoj ku konaniu obsiahnutému v obžalobe. Otázka právnych účinkov vyhlásenia o vine vo vzťahu k poľahčujúcim okolnostiam bola predmetom zjednocovania rozdielneho výkladu ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorý zaujal vo svojom stanovisku č. Tpj 55/2016 taký právny názor, že "objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova)." Vychádzajúc nielen z citovaného zjednocujúceho stanoviska, ale aj z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona odvolací súd konštatuje, že pre priznanie poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti sa vyžaduje určitá aktivita obvineného vo vzťahu k orgánom prípravného konania, ktorého účelom je objasňovanie trestnej činnosti, spočívajúca v poskytnutí takej súčinnosti, bez ktorej by k objasneniu určitých podstatných skutkových okolností došlo len s vynaložením nezanedbateľného úsilia orgánov činných v trestnom konaní. V zmysle uvedeného nie je možné prijať záver, že obžalovaný O. X. napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže až do momentu svojho vyhlásenia viny na hlavnom pojednávaní (a aj po ňom vo svojich písomných prejavoch) svoju vinu popieral, prípadne bagatelizoval a ospravedlňoval svoje konanie osobou poškodenej.

Ďalšie pochybenia v časti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v odvolaniach vytýkané neboli a ani odvolací súd žiadne nezistil. Priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona súd prvého stupňa ustálil správne, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený.

Súd prvého stupňa pri priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona postupoval v rozpore s citovaným stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil nesprávne, čo bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku. Nakoľko však konanie vykonané súdom prvého stupňa netrpelo žiadnymi podstatnými nedostatkami, odvolací súd na základe správne a zákonne vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa rozhodol vo veci sám rozsudkom v súlade s § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

Nakoľko obžalovaný spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, t.j. dopustil sa viacerých trestných činov, bolo potrebné uložiť mu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest podľa prísnejšieho zákonného ustanovenia zbiehajúcej sa trestnej činnosti. Týmto je ustanovenie § 360 ods. 2 Trestného zákona, ktorého trestná sadzba je 6 mesiacov až 3 roky. U obžalovaného nastala prevaha počtu priťažujúcich

okolností nad počtom poľahčujúcich okolností v pomere 2:1, a preto odvolací súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice. Uvedeným mechanizmom ustálil trestnú sadzbu obžalovaného na 16 mesiacov až 3 roky.

Aplikujúc kritériá a zásady pre ukladanie trestov vyjadrené v citovaných ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona odvolací súd dospel k záveru, že na splnenie preventívneho, výchovného i morálneho účelu trestu postačí uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Pri tomto závere prihliadal odvolací súd na charakter trestnej činnosti, ktorý vyplynul s problematického vzťahu obžalovaného s poškodenou, na čom majú vždy podiel obe strany, hoci len jedna prekročila hranicu určenú Trestným zákonom, ako aj na osobu obžalovaného, ktorý je drogový závislý, čo malo vplyv na narušenie jeho brzdných mechanizmov, avšak tento rizikový faktor z jeho strany je pokrytý uložením ochranného ústavného liečenia súdom prvého stupňa. Trest musí byť individualizovaný a musí odrážať okolnosti na strane obžalovaného, mieru jeho zavinenia a celkové okolnosti spáchania skutku. Pri komplexnom posúdení jednotlivých kritérií pre ukladanie trestov vymenovaných v citovanom § 34 ods. 4 Trestného zákona odvolací súd nevyhodnotil ako nevyhnutné uloženie trestu odňatia slobody v polovici upravenej trestnej sadzby, ako sa domáhal prokurátor v odvolaní, pretože účel trestu možno dosiahnuť v prípade obžalovaného O. X. aj trestom kratšieho trvania.

Odvolacie námietky obžalovaného odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnené z vyššie rozvedených dôvodov, konkrétne preto, že napadnutým rozsudkom mu bol nezákonne uložený trest pod spodnou hranicou trestnej sadzby určenej zákonom pri správnom priznaní poľahčujúcich okolností, a preto nemožno uvažovať, že takýto trest bol neprimerane mierny bez ohľadu na osobné pomery, na ktoré sa obžalovaný odvoláva. Jeho odvolanie súd ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody uloženého pre úmyselný trestný čin, preto ho odvolací súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výrok napadnutého rozsudku o ochrannom opatrení nebol predmetom revízie odvolacím súdom a ostáva rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.